

עלון מס' 20

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת תצוה

הארון השולחן והמנורה

הארכיטקטורה של בית המקדש, נקבעה על פי נבואה.

בספר שמואל (שמואל א פרק יט, יח-יט) מסופר ששמואל הנביא ודוד המלך ישבו ב"נאות ברמה" וחכמים למדו בתיאור הזה את כוונת הדברים: "שהיו יושבין ברמה, ועוסקין בנויו של עולם". ומבאר רש"י שהיה רצונם למצוא מן התורה מקום לבית הבחירה. (מסכת זבחים דף נד, ב).

כלומר, כאשר שמואל ודוד ישבו יחד הכינו **בכח נבואי** תוכנית מפורטת של בית המקדש, זאת - בדיוק כשם שנמסרה למשה בהר סיני, מפי ד', התוכנית המפורטת למשכן שעליה נאמר "כמשפטו אשר הראית בהר". (ספר שמות פרק כו, ל).

והנה, הדבר הראשון במעלה בבית המקדש, הוא "**ארון העדות**" (ספר שמות פרק כח, כב ויש לזכור כי לארון שמות נוספים) כלומר, בראשית התיאור מודגש כי "**אורייתא וקודשא בריך הוא**" ועל כן הוא עיקר בית המקדש. הארון הוא - נשמתו של הבית, והוא **קודש הקדשים** - בהיותו תחילת האחיזה בקרקע, בעולם הזה, במילוויו של העניין הנשגב של "**ושכנתי בתוכם**" (ספר שמות פרק כה, ח).

הארון - הוא כמובן דבר ממשי, אבל "**מקום** ארון - אינו מן המידה" (מסכת מגילה דף יב, ב ורש"י שם מפרש 'אינו אוחז לכל צדדיו **כלום** למעט מידת קרקע') ואל הארון "שאינו לו דמות הגוף ואינו גוף" (כלשון הפיוט 'גדל') **מצטרפים** - השולחן - בצפון, והמנורה - בדרום. היינו: הלחם והאור, הכלכלה והתרבות, שהם היסודות העיקריים של החיים והם אינם נפרדים מן התורה, אלא דווקא נמשכים ממנה. עוד יש להפנים ולהבין היות **שלוש אלו** הארון, השולחן והמנורה הם בבחינת '**המשך אחד**' אף שיש ביניהם מדרגות, כמאמר הכתוב "והבדילה הפרוכת לכם - בין הקודש ובין קודש הקדשים" (שמות פרק כד, לג) וברור הדבר שקודש הקדשים הוא **הלב**, הוא המקור והוא הביטוי החזק ביותר של המציאות וממנו ומעוצמתו - באה השפעתו על הכל.

וכך כותב הרצי"ה זצ"ל ב"אור לנתיבותי": (עמ' רעו) "**תואר הקדושה - הוא הקיום המלא והמשוכלל של המציאות**"

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת תצוה תשל"ח 9) להרב שלמה אבינר הי"ו

